

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Répási Erik ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (címe) II. rendű, III.rendű felperes neve (címe) III. rendű és IV.rendű felperes neve (címe) IV. rendű felpereseknek a Kosik Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kosik Barbara ügyvéd) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. október 2. napján kelt 27.P.22.435/2019/12. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi egyetemlegesen a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesi internetes sajtóterméket üzemeltető ... (címe) részére 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a ... című napilapban 15 napon belül, a 3. oldal bal felső részében, az eredetivel egyező módon jelentesse meg az alábbi közleményt:
„Helyreigazítás ... napján „...” címmel és „...” alcímmel megjelent cikkünkben azt a valós tényt, hogy II.rendű felperes neve hozzátartozói megvásárolták önkormányzati bérlakásaikat abban a hamis színben tüntették fel, hogy ezek nem mindennapi ingatlanügyletek voltak.
A valóság ezzel szemben az, hogy II.rendű felperes neve hozzátartozói - mint a ... tulajdonában álló önkormányzati bérlakások bérlői - a 90-es évek elején ugyanolyan módon és feltételek mellett vásárolhatták meg bérlakásaikat, mint ahogyan azt a hatályos jogszabályok alapján a bérlők tömegesen megtehették.”
Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [2] Kötelezte a ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 50.000 forint ügyvédi munkadíjat, továbbá kötelezte a felpereseket, mint

egyetemleges kötelezetteket, hogy 12.000 forint, a ...-t pedig, hogy 24.000 forint illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak.

- [3] Ítéletének indoklásában ismertette Magyarország Alaptörvényének IX. cikkében, az Smtv. 12. § (1) bekezdésében, a Pp. 495. § (1) bekezdésében és (2) bekezdés c) pontjában, 496. § (1) és (3) bekezdésében, a PK 12. számú állásfoglalásban, továbbá a PK 15. számú állásfoglalásban írtakat.
- [4] Rámutatott arra, hogy a felperesek az előzetes helyreigazítási kérelmüket a ... Szerkesztőségéhez intézték, oly módon, hogy azt egyrészt postai úton is megküldték a Szerkesztőségnek, másrészt a ... internetes webcím alatt megjelenő „kapcsolatfelvétel” rovatban megtalálható üzenetküldés funkción keresztül is benyújtották.
- [5] A sérelmezett közléseket hordozó cikk azonos tartalommal a ... nyomtatott napilapban, valamint a ... internetes portálon, azaz két különálló sajtótermékben is megjelent. A cikkek azonos tartalma önmagában még nem jelenti a két sajtótermék azonosságát. Ebből következik, hogy a nyomtatott sajtótermékben megjelent kifogásolt tartalommal összefüggésben a alperes neve felé intézett helyreigazítási kérelemnek, illetve sajtópernek lehet helye, míg a ... internetes portálon megjelent közlések helyreigazítását a ... Szerkesztőségéhez intézett előzetes kérelemmel lehet kérni, illetve annak eredménytelensége esetén ezen sajtószerz ellen lehet sajtópert kezdeményezni.
- [6] A felperesek az ... Szerkesztőségéhez nem fordultak előzetes helyreigazítási kérelemmel, kérelmüket kifejezetten a ... Szerkesztőségéhez címezték. Önmagában az, hogy a ... Szerkesztőségéhez intézett helyreigazítási kérelmüket a kapcsolattartás funkción keresztül a ... internetes felületre is megküldték, még nem jelenti azt, hogy a ... Szerkesztőségéhez is kérelmet intéztek volna.
- [7] A ... internetes kiadásában megjelenő cikk vonatkozásában tehát a felperesek nem terjesztettek elő előzetes helyreigazítási kérelmet, erre tekintettel e körben a keresetet elutasította.
- [8] Megjegyezte, hogy a joggyakorlat csak annyiban törte át az ugyanazon elnevezésű print és online platformok különálló sajtótermékként történő értelmezését, hogy e körben a Pp. 496. § (6) bekezdése szerinti tárgyi keresethalmazat tilalmára vonatkozó rendelkezések alól „felmentést” adott.
- [9] Hangsúlyozta, hogy téves az az alperesi jogértelmezés, miszerint a bíróságnak értékelnie kellene azon indokokat is, amelyek a sajtót a cikk megírására vezették. A sérelmezett sajtóközlés összefüggéseiből kiragadott értelmezésének tilalma kizárólag magára az írásra vonatkoztatható. A bíróság egy sérelmezett kijelentés értelmezésével összefüggésben a cikk egészén kívül csak a köztudomású tényeket veheti figyelembe, így nem értékelheti a sajtó más szegmensei politikai állásfoglalásnak minősülő gyakorlatát sem.
- [10] Nem értékelhető tehát, hogy a kifogásolt sajtóközlés hétköznapi értelemben vett kampányidőszakban jelent meg, mint ahogy az sem, hogy az ellenzéki sajtó a kormánypárti és az ellenzéki politikusok önkormányzati rendeleten alapuló tulajdonszerzésének értékelése során kettős mércét alkalmaz.
- [11] Az, hogy újságírói véleménnyel, értékítélettel kapcsolatban sajtó-helyreigazítási eljárásnak nincs helye, nem jelenti azt, hogy az újságírók a véleményüket mindennemű ténybeli alap nélkül, a valóságtól teljesen elrugaszkodva írhatnák meg, mert egyrészt az újságírói véleménnyel, értékítélettel kapcsolatban is lehet helye sajtó-helyreigazításnak, ha a vélemény valótlan tényen

alapul, vagy való tény hamis színben tüntet fel, másrészt a valós tényeknek összefüggéseiből önkényesen kiragadott, tartalmi szempontból fogyatékos és emiatt téves következtetés levonására alkalmas módon való közlése a valóság hamis színben történő feltüntetését jelenti, mely esetben szintén megalapozott a sajtó-helyreigazítás iránti kérelem.

- [12] A felperesek a perben nem tették vitássá, hogy az I. rendű felperes családtagjai a kilencvenes évek elején valóban megvásárolták önkormányzati bérlakásaikat, keresetükben ezen ügyletek „nem mindennapi”, „pikáns” minősítését sérelmezték.
- [13] Annak állítása, hogy az I. rendű felperes családtagjai, „nem mindennapi” módon vásárolhatták meg önkormányzati bérlakásaikat, csak akkor tekinthető jogszerűnek, amennyiben ezen ügyletekre valóban az átlagostól eltérően, különleges módon került sor, ennek hiányában a közlés jogellenes, és az alperes helyreigazításra kötelezésének van helye.
- [14] Kiemelte, hogy az, hogy a sajtóközlés mit sugall, sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet. A sérelmezett közlés ugyanakkor nem sugallta, hanem tényként állította, hogy az I. rendű felperes családja „nem mindennapi” módon vásárolhatta meg önkormányzati bérlakásait.
- [15] Az I. rendű felperes családtagjai az állami tulajdonban álló házingatlanok elidegenítési szabályairól szóló 32/1969. (IX. 30.) kormányrendelet, valamint az ennek végrehajtásáról szóló 16/1969. (IX. 30.) ÉVM-MÉM-PM együttes rendelet alapján vásárolták meg önkormányzati bérlakásaikat, a kilencvenes évek elején teljesen átlagos, széles körben lezajlott vételi lehetőséggel éltek. A perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy bármilyen további körülménye lett volna az ingatlanvásárlásaiknak, melyből egyenesen következik, hogy a valóságot hamis színben tünteti fel annak állítása, hogy ezen ügyletek bármilyen módon eltértek volna az átlagostól, következésképpen jogellenes ezen ügyletek „nem mindennapi”, vagy „pikáns” minősítése.
- [16] Rámutatott arra, hogy a II-IV. rendű felperesek ingatlanvásárlása semmilyen ténybeli összefüggésbe nem hozható a szociális bérlakás programmal.
- [17] A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (Ltv.) 3. § (1) bekezdése alapján megállapítható, hogy a szociális lakás kiutalásának (bérbeadásának) jelenlegi gyakorlata semmilyen tartalmi összefüggésbe nem hozható azzal, hogy a II-IV. rendű felperesek önkormányzati bérleményeiket mintegy 25 évvel ezelőtt megvásárolhatták. Egyértelműen megállapítható, hogy a II-IV. rendű felperesek nem szociális helyzetük, hanem bérlői minőségük tényénél fogva köthettek szerződést, az ellenérték meghatározásánál szociális szempontok nem játszottak szerepet, a szerződéskötésre nem személyes körülményeik egyedi mérlegelése, hanem bérlői minőségük alapján került sor. Megállapítható az is, hogy más jogszabályokon alapul a szociális bérlakások kiutalása és az önkormányzati lakások megvásárlásának lehetősége.
- [18] A szociális bérlakások bérbeadásának jelenlegi gyakorlatára vonatkozó, az I. rendű felperes pártjához, a ... kötődő állítás semmilyen ténybeli összefüggésbe nem hozható azzal, hogy az I. rendű felperes családtagjai önkormányzati bérleményeiket 25 évvel korábban, a jogszabályokban rögzített kedvezményes áron megvásárolhatták.
- [19] A helyreigazító közlemény szövegét a PK 15. számú állásfoglalásban írtak alapján állapította meg.
- [20] A Pp. 83. § (2) bekezdésében és 499. § (1) bekezdésében írtak alapján rendelkezett a perköltség

viseléséről.

- [21] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, a felperesek keresetének elutasítását, valamint a felperesek perköltségben marasztalását kérte.
- [22] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) bekezdésére, valamint (3) bekezdés a) és c) pontjaira, továbbá (4) bekezdésére alapította.
- [23] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő.
- [24] A sérelmezett írás - nem választójogi, hanem köznapi értelemben vett - kampányidőszakban született. A cikk társadalmi, politikai vitát dolgoz fel, véleményt fogalmaz meg, így a felperesek helyreigazítás iránti igényét is ennek figyelembevételével kell elbírálni.
- [25] A 2019 tavaszán megtartott európai parlamenti választásokon elért eredmények jelentős politikai mozgásokat eredményeztek az ellenzéki pártok oldalán. Többek között az I. rendű felperes pártja, a ... önálló főpolgármester-jelöltet kívánt állítani az októberi önkormányzati választások során. Figyelemmel arra, hogy az európai parlamenti választásokat néhány hónappal később, októberben helyi önkormányzati választások követték, ezért az áprilisi választásokat követően tulajdonképpen továbbra is folytatódott a kampányidőszak, ekkor zajlott az ellenzéki főpolgármester-jelölt előválasztása, az ellenzéki pártoknak a helyi önkormányzati választásokon történő együttműködésének kialakítása. Ezen kampányidőszakban, intenzív politikai időszakban vette górcső alá az írás az I. rendű felperes pártjának, a ... a működését és világított rá a politikai kétszínűségére. Az I. rendű felperes pártja számtalan alkalommal hangsúlyozta, hogy a ... XXI. századi párt, ehhez képest az önkormányzati választásokra készülve támogatták annak a ... az önkormányzati képviselőként történő jelölését, akiről az 1956-os Intézet kiderítette, hogy állampárti besúgó volt. A cikk a második részben kitért arra, hogy míg korábban az I. rendű felperes azt nyilatkozta, hogy nem ... össze magukat, később mégis összefogtak a ... vezette ... és az őszi helyi önkormányzati választáson már közös jelölteket állítottak.
- [26] Ezen gondolatmenetbe illeszkedik bele a felperesek sajtó-helyreigazítási igényével érintett lakáskérdés. Az írás nem önkényesen vette górcső alá és tárta az olvasók elé II. rendű felperes neve I. rendű felperes és családjának lakáshelyzetét, hanem annak apropóján, hogy a ... meghirdette szociális bérlakás programját, melyben kitértek arra, hogy felülvizsgálják, hogy hány ilyen ingatlan van ... kezében, amelyek szerintük vissza kellene venni. A cikk tehát egy közelmúltban meghirdetett politikai programra reflektált.
- [27] A konkrét eseten túlmenően köztudomású, hogy az ellenzék a kormánypárt képviselői által vezetett önkormányzatok kedvezményes bérleti szerződéseit, illetve az annak alapján kötött ingatlan adásvételeket minden esetben mutyinak, korrupciónak titulálta, holott azok éppen olyan önkormányzati rendeleteken alapultak, mint a felperesek ingatlanszerzése. Itt is megmutatkozik az I. rendű felperes pártjának, a ... a politikai kétszínűsége, hiszen csak a „...” kedvezményes ingatlanszerzését támadják, míg a saját tagjaik hasonló elven alapuló ügyleteit teljesen elfogadhatónak, megfelelőnek, korrektnek tartják.
- [28] Az írás politikai véleményt fogalmaz meg, az abban használt kifejezések, úgy mint „nem mindennapi”, „pikáns”, a szerző véleményét hivatottak megjeleníteni, érzelmi töltetű kifejezések. A cikk nem állítja, hogy az I. rendű felperes családja ingatlanszerzésének a jogszabályból, vagy önkormányzati rendeletből nem következő, vagy széles körben nem alkalmazott körülménye lett

volna. A sérelmezett írás kifejezetten említi, hogy önkormányzati rendelet alapján került sor az ingatlanszerzésre. Nyilvánvaló ugyanakkor, hogy az 1990-es évek elején önkormányzati rendeletek alapján történő ingatlanszerzések nem mindennapi ügyletek, lehetőségek voltak, még akkor sem, ha "tömegesen" éltek vele.

- [29] Az írásnak a felperesek ingatlanszerzésével kapcsolatban használt kifejezései minden esetben a szerző véleményét hivatottak kifejezni, azok - ha formálisan tényállításként jelennek is meg - valójában véleménynyilvánításnak minősülnek. A felperesek és az elsőfokú bíróság ezen kifejezéseket helytelenül értelmezik akként, hogy az I. rendű felperes családjának ingatlanszerzése tekintetében bármilyen egyéb, nem jogszabály által meghatározott körülmény szerepet játszott volna.
- [30] A perrel érintett cikkrészlet apropóját az I. rendű felperes pártja, a ... által az írás megjelenését nem sokkal megelőzően meghirdetett szociális bérlakásprogram adta. A sajtóközlemény egyértelműen rögzíti, hogy a lakásvásárlásokra az 1990-es években került sor, a harmadik ingatlan tekintetében pontosan megjelöli az 1995-ös évet. A cikk azt is rögzíti, hogy ezek az ingatlanok jelenleg milyen értéket képviselnek.
- [31] Az írás a felperesek ingatlanszerzéseivel kapcsolatosan valós tényeket közöl, illetve a szerzőnek ezen ügyletekkel kapcsolatosan kialakított véleményét juttatja kifejezésre. A szerzői vélemény pedig megalapozott, okszerű, hiszen valóban egy rendkívüli, nem mindennapi lehetőség volt a felperesek számára, hogy az 1990-es évek elején kedvező áron, kedvező feltételekkel vásárolhattak meg olyan ingatlanokat a belvárosban, amelyek ma jóval nagyobb értéket képviselnek. Nem helytálló tehát az elsőfokú bíróság azon okfejtése, miszerint a cikk való tényeket hamis színben tüntetett volna fel. A vélemény - megfogalmazását tekintve - talán kissé túlzó, erőteljesen kíván hatni az érzelmeire, az azonban semmi esetre sem tekinthető eltúlzottnak, megalázóknak, lealacsonyítóknak.
- [32] Az írás egyértelműen reflektál a ... által korábban meghirdetett szociális bérlakásprogramra. Röviden ismerteti a program lényegét, majd az olvasók elé tárja, hogy az I. rendű felperes és családja az 1990-es évek elején igen kedvező áron jutottak ingatlanokhoz az akkor hatályos önkormányzati rendeletek alapján. A cikk egészét, mondanivalóját tekintve irreleváns, hogy az szociális bérlakás volt-e, vagy sem. A hangsúly azon van, hogy még az I. rendű felperes pártja a „...” kedvező ingatlanbérletét, ingatlantulajdonát jogtalannak, igazságtalannak tartja és ezen ingatlanokat vissza akarja venni, addig az I. rendű felperes és családjának hasonló elvek, szabályok mentén nyugvó tulajdonszerzését elfogadhatónak ítéli.
- [33] A perbeli írás tehát való tényeket és az abból levont okszerű következtetést, véleményt tárja az olvasók elé. Az írás negatív felhangot üt meg a felperesek lakásvásárlásával kapcsolatban, ez azonban nem önkényes vélemény, értékítélet.
- [34] Utalt továbbá arra, hogy az, hogy egy írás mit sugall, sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet (BDT.2014.3192).
- [35] Megjegyezte, hogy a cikk megjelenését megelőzően megkereste az I. rendű felperest, aki, bár erre lehetősége lett volna, érdemben nem nyilatkozott, ellenben fenyegetőzni kezdett.
- [36] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az alperesi sajtóterméket kiadó ... perköltségben marasztalását indítványozták.

- [37] Előadásuk szerint az első fokon hozott határozat megalapozott.
- [38] A cikkben foglalt állítások tényleges alanyai nem közszereplők, semmiféle politikai tevékenységet nem végeznek, a ... által képviselt politikai állásfoglalással nem hozható összefüggésbe a 90-es években történt ingatlanszerzésük, illetve annak körülményei.
- [39] Az alperesi írás vonatkozásában nem csupán egyes kiragadott szavakat, jelzőket sérelmeztek, hanem - a PK 12. számú állásfoglalás mentén - a sajtóközlemény egészét vizsgálva, az összetartozó részeket összefüggésükben kezelve állították azt, hogy az az ingatlanszerzések valós tényét abban a hamis színben tünteti fel, hogy az eljárásuk visszaélészerű volt.
- [40] Azon közlés, miszerint az adásvételi szerződéseik „nem mindennapi” ingatlanügyletek voltak, nem véleménynyilvánítás, hanem tényállítás. Bizonyítékok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a 90-es évek közepén - önkormányzati ingatlanok bérlőiként - a bérleményük megvásárlása tekintetében kötött szerződésekben foglalt vételár, annak megfizetési feltételei mindennaposak voltak.
- [41] A sajtó-helyreigazítás iránti igény a közlés véleményként történő minősítése esetében is csak akkor alaptalan, ha a véleménynyilvánítás ténybelileg megalapozott, a valós tényekből kiinduló, okszerű következtetéseken alapul. Az alperesi írás azon tényekből, miszerint a kedvező árú ingatlanszerzések a 90-es években rendeleti alapon történtek, továbbá, hogy a megszerzett ingatlanok jelenleg 200-220 millió forintot érnek, teljes mértékben okszerűtlenül vonja le azt a következtetést, hogy ezek az adásvételi szerződések „nem mindennapiak”, „abszurdak” lennének.
- [42] A családtagok ingatlanvásárlása semmilyen ténybeli összefüggésbe nem hozható a szociális bérlakás programmal.
- [43] Az alperesi fellebbezés megalapozott.
- [44] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így - az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta, az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését nem érintette.
- [45] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett körben az irányadó anyagi jognak nem felel meg, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés vonható le. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) alapján megváltoztatta.
- [46] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.
- [47] A PK 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem

formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra.

- [48] A jogsértés elbírálásánál tekintettel kell lenni a szöveggörnyezetre, az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni. Így kell megállapítani, hogy a sajtóközlemény kifogásolt részében, illetőleg a közlemény egészében - esetleg a címében - kifejezett tényállításaival meghamisítja-e, hamis színben tünteti-e fel a valóságot, ezért alkalmas-e a személyhez fűződő jogok vagy érdekek megsértésére, tehát megalapozza-e a helyreigazítás elrendelését.
- [49] A jogsértő közlés történhet közvetett módon is, célzásokkal, utalásokkal, egyes tényállásrészek elhagyásával, a tényálláselemek téves következtetésre indító csoportosításával. Ilyenkor is lehetővé kell tenni a helyreigazítást, ha a közlemény valóságos tartalma alkalmas valótlán tényállítás kifejezésére, illetve a való tények hamis feltüntetésére.
- [50] A sérelmezett írás arról számol be, hogy a ... az ellenzéki összefogás tagjaként egy állampárti besúgót támogat ... önkormányzati képviselőjelöltként. A sajtóközlemény szerint „Az egyelőre nem ismert, hogy ... mivel nyerte el az ellenzéki pártok bizalmát, de az szinte bizonyos, hogy a ... polgármesterjelöltjeként a ... II.rendű felperes neve is volt beleszólása az egykori ügynök indításába”.
- [51] A cikk ezt követően arra mutat rá, hogy „a ... ártatlannak tűnő politikai imázsával nemcsak az általuk is támogatott besúgó áll ellentétben. A párt nemrégiben meghirdetett szociálisbérlet-programjában arról értekezik, hogy hány ilyen ingatlan van „... kezében”, amelyeket szerintük vissza kellene venni. Ugyanakkor információink szerint rendkívül kedvező áron került II.rendű felperes neve családjának tulajdonába két belvárosi ingatlan a kilencvenes években.
- [52] A sajtóközlemény részletesen ismerteti az ingatlanok méreteit, megszerzésük feltételeit, hozzátéve, hogy a harmadik ingatlan 1995-ben került a család érdekeltségébe. Megjegyzi továbbá, hogy „a politikus családja igencsak jól járt a nem mindennapi adásvételekkel, hiszen a három lakás jelenleg 200-220 millió forintot érhet”.
- [53] A cikk a felperesek ingatlanszerzésére a ... párt és az I. rendű felperes által hirdetett, a szociális bérletadásoknak a „...” történő visszavételére vonatkozó politikai programmal összefüggésben mutat rá, ezzel kapcsolatos - közügyet érintő - álláspontját fejt ki.
- [54] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítéletek és a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes, vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes, vagy értéktelen gondolatokat tartalmaznak. Ezzel szemben a közügyeket érintő, ámde hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha a tényt állító, vagy híresztelő jóhiszemű volt [7/2014. (III. 7.) AB határozat].
- [55] Az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata szerint az értékítéletekkel terhelt tényállítások a véleményszabadság magas szintű védelmét élvezik és a véleményszabadság oltalma alatt állnak az erős, túlzó jellegű kritikát megfogalmazó és polemikus stílusban megírt, ámde vékony ténybeli

alapokon nyugvó értékítéletek is. Az EJEB mércéje szerint minél határozottabb, erősebb egy értékítélet, annál szorosabb ténybeli kötődést kell mutatnia. Az indokolatlan, teljes mértékben alaptalan vádaskodás az, ami a véleménynyilvánítás külső korlátját jelenti, jelentheti, továbbá az, ha az értékítélet indokolatlanul sértő, bántó, lealacsonyító kifejezéseket fogalmaz meg.

- [56] Az írás a felperesek ingatlanszerzéseit azzal állítja párhuzamba, hogy a ... nevű politikai párt, melynek az I. rendű felperes is tagja, „...” akar ingatlanokat visszavenni, miközben a felperesek kedvező áron és feltételekkel jutottak ingatlanokhoz, a három lakás pedig jelenleg 200-220 millió forintot érhet. A sajtóközlemény nem állítja, hogy a felperesek szociális bérlakásokhoz jutottak volna a megjelölt adásvételi szerződések útján, csupán arra kíván rámutatni, hogy az I. rendű felperes, illetve pártja a „...” ingatlanszerzéseit (bérlést, adásvételt) igaztalannak tartja, és ezeket az ingatlanokat vissza akarja venni, addig a felperesek korabeli szabályoknak megfelelő, de kedvező feltételeken alapuló tulajdonszerzését elfogadhatónak tartja. A cikk szerzője az ügyleteket ezen értelmezési keretben minősíti „nem mindennapinak”, feltárva azokat a tényeket is, amelyekre a véleményét alapozza.
- [57] A „nem mindennapi” kijelentés a sajtóközleményben nem tényállításként, hanem véleménynyilvánításként jelenik meg, az a logika szabályaival nem áll ellentétben, helyességétől, vagy helytelenségétől függetlenül - a PK 12. számú állásfoglalás III. pontjában írtaknak megfelelően - sajtóhelyreigazítás alapja nem lehet.
- [58] Az írás nem állítja, hogy a felperesek gyanús körülmények között jutottak hozzá az ingatlanokhoz, az a „gyanús” kifejezést nem is tartalmazza, a szöveg összefüggéseiben történő értelmezése alapján sem állapítható meg az, hogy a lakások megszerzését az alperes „törvénybe ütközőnek”, „nem tisztának”, „visszaélésszerűnek”, „illegálisnak” állította volna be. Mindezekre tekintettel a perbeli esetben sajtó-helyreigazítás elrendelésére nincs jogszerű lehetőség.
- [59] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, a másodfokú döntés eredményeként a felperesek teljes pervesztesek lettek. A Pp. 81. § (5) bekezdése szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag a jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. Az alperes az első- és másodfokú eljárásban is csatolta a 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet által rendszeresített költségjegyzéket, költségigényét összecszerűen megjelölve, a Fővárosi Ítéltábla ezért az alperesi internetes sajtóterméket üzemeltető ... részére ennek megfelelő összegű perköltséget állapított meg.
- [60] Pervesztességük folytán a felperesek kötelesek egyetemlegesen viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 36.000 forint összegű kereseti és 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2020. február 6.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

. Virág Csaba s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő